

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا.

مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الَّذِي أَرْسَلَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِهِ إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِهِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ،

أما بعد،

فَإِنَّ خَيْرَ الْكَلَامِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهُدَىٰ هُدَىٰ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ } (آل عمران: 102)

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا } (النساء: 1)

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا . يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا } (الأحزاب: 70-71)

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ﴿٦٧﴾ رَبَّمَا يُودُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٨﴾

സഹോദരൻമാരെ...

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിചക്ഷുക്കൾ...

മുആദ് ഇബ്നു ജബൽ(റ) പറയുന്നു: “ഞാനൊരു കഴുതപ്പുറത്ത് നബി(സ)യുടെ പിന്നിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവനായിരുന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി എന്നോട് ചോദിച്ചു:

“മുആദേ, അടിമകളുടെമേലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശം എന്താണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ മേലുള്ള അടിമകളുടെ അവകാശം ഏതൊക്കെയാണെന്നും

താങ്കൾക്കറിയാമോ?” ഞാൻ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവും അവന്റെ പ്രവാചകനുമാണ് ഏറ്റവും നന്നായി അറിയുന്നവർ. ഉസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا. وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

“അടിമകളുടെമേലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശം, അവർ അവനുമാത്രം ആരാധന ചെയ്യണമെന്നും അവനിൽ മറ്റൊന്നിനേയും പങ്ക് ചേർക്കരുതെന്നുമാണ്. അടിമകൾക്ക് അവന്റെ മേലുള്ള അവകാശമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൽ ഒന്നിനേയും പങ്കുചേർക്കാത്തവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയില്ല എന്നതുമാണ്.”

قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا أُبَشِّرُ النَّاسَ؟ قَالَ: «لَا تُبَشِّرْهُمْ. فَيَتَّكِلُوا».

ഞാൻ ചോദിച്ചു: “അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഞാൻ ജനങ്ങളെ ഈ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കട്ടെയോ?” അപ്പോൾ റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു: “വേണ്ട, താങ്കൾ അവരെ ഈ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കേണ്ടതില്ല, അപ്പോൾ അവർ അതിൽ അഭയം കണ്ടെത്തി (കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാത്തവരാകും)” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

അടിമകളുടെ അവകാശമാണ് തൗഹീദ്... അത് ശരിയായാൽ മാത്രമാണ് രക്ഷയുള്ളത്...

നരകം ഭീകരം... കുറച്ചുദിവസമൊക്കെ കഴിയാമെന്ന് ചിലയാളുകൾ... അതിൽനിന്നും മോചിതരാകാൻ തൗഹീദ് വേണം...

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: إِذَا فَرَغَ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَأَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ بِرَحْمَتِهِ مَنْ أَرَادَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَمَرَ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا مِمَّنْ أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَرْحَمَهُ مِمَّنْ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَيَعْرِفُونَهُمْ فِي النَّارِ يَعْرِفُونَهُمْ بِأَثَرِ السُّجُودِ تَأْكُلُ النَّارُ مِنْ ابْنِ آدَمَ إِلَّا أَثَرَ السُّجُودِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ وَقَدْ امْتَحَشُوا فَيُصَبُّ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ مِنْهُ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ

അബൂ ഹുറയ്(റ)വിൽനിന്നും നിവേദനം, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹു അടിമകൾക്കിടയിലുള്ള വിധിതീർപ്പിൽനിന്നും വിരമിക്കുകയും തന്റെ കാര്യംകൊണ്ട് നരകത്തിൽനിന്നും താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്താൽ ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ പറയുകയും അല്ലാഹു കരുണ വർഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തവരിൽനിന്ന് ശിർക്ക് ചെയ്യാത്തവരെ നരകത്തിൽനിന്നും പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുവാൻ അവൻ മലക്കുകളോട് കൽപ്പിക്കും. മലക്കുകൾ അവരെ സുജൂദിന്റെ അടയാളം കൊണ്ട് നരകത്തിൽ തിരിച്ചറിയും. മനുഷ്യനിൽനിന്ന് സുജൂദിന്റെ അടയാളമല്ലാത്തതെല്ലാം നരകം തിന്നുന്നതാണ്. സുജൂദിന്റെ അടയാളം തിന്നുന്നത് അല്ലാഹു നരകത്തിന് ഹറാമാക്കി. അങ്ങനെ അവർ നരകത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുകടക്കും. തീർച്ചയായും അവർ കത്തിക്കരിഞ്ഞിരിക്കും. അപ്പോൾ അവരുടെമേൽ ജീവജലം(മാളൽ ഹയാത്ത്) ഒഴുകും.

അപ്പോൾ മലവെള്ളപ്പാച്ചിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ചണ്ടികളിൽ വിത്തുകൾ മുളക്കുന്നത് പോലെ അവർ അതിൽനിന്ന് മുളക്കും.’ (ബുഖാരി: 806, 6573, 7437, മുസ്ലിം: 182, 300)

നരകത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതായി നബി(സ) പറയുന്നു:

عن أبي موسى عن النبي قال: «إذا اجتمع أهل النار في النار، ومعهم من أهل القبلة من شاء الله قالوا: ما أغنى عنكم إسلامكم، وقد صرتم معنا في النار؟ قالوا: كانت لنا ذنوب، فأخذنا بها، فسمع الله ما قالوا، قال: فأمر بمن كان في النار من أهل القبلة فأخرجوا فيقول الكفار: يا ليتنا كنا مسلمين، فنخرج كما أخرجوا، قال: وقرأ رسول الله: ﴿الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾

അബൂമൂസൽ അൾഅരി(റ)വിൽനിന്നും നിവേദനം, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: ‘നരകവാസികൾ നരകത്തിൽ ഒരുമിച്ച് കൂടുമ്പോൾ, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കിബ്ലയുടെ ആളുകളും(മുസ്ലിംകൾ) ഉണ്ടാവും. അവർ(നരകവാസികൾ) ചോദിക്കും: ‘നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ഇസ്ലാം ഒരു ഉപകാരവും ചെയ്തില്ലേ; നിങ്ങളും ഞങ്ങളോടൊപ്പം നരകത്തിലാണല്ലോ?’ അവർ (മുസ്ലിംകൾ) പറയും: ‘ഞങ്ങൾക്ക് ചില പാപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ പിടിക്കപ്പെട്ടു.’ അവർ പറഞ്ഞത് അല്ലാഹു കേൾക്കും. നരകത്തിൽ അഹ്ലുൽ കിബ്ലയിൽപ്പെട്ട ആളുകളെ മുഴുവനും പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുവാൻ അല്ലാഹു കൽപ്പിക്കും. അപ്പോൾ അവർ പുറത്ത് കൊണ്ടുവരപ്പെടും. അതോടെ അവിശ്വാസികൾ പറയും: ‘ഞങ്ങളുടെ നാശമേ, ഞങ്ങളും മുസ്ലിംകളായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ പുറത്ത് കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതുപോലെ ഞങ്ങളും (നരകത്തിൽനിന്നും) പുറത്തെടുക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.’ ശേഷം അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ ഓതി:

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾ رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

﴿അലിഫ് ലാം റാ -വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ അഥവാ (കാര്യങ്ങൾ) സ്വഷ്ടമാക്കുന്ന കൂർആനിലെ വചനങ്ങളാകുന്നു അവ. തങ്ങൾ മുസ്ലിംകളായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനേ എന്ന് ചിലപ്പോൾ സത്യനിഷേധികൾ കൊതിച്ചുപോകും.﴾ (വി. ക്യാ. 15: 1,2) (അൽ ഹാകിം: 2/ 242)

തൗഹീദിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലായാലോ... ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് ശരി അല്ലെങ്കിൽ ഉപകാരമില്ല...

അൻ ഇബ്നു ശുഅബ്(റ) തന്റെ പ്രപിതാവിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:
أن العاص بن وائل نذر في الجاهلية أن ينحر مائة بدنة، وأن هشام بن العاص نحر حصته خمسين بدنة، وأن عمرواً سأل النبي صلى الله عليه وسلم عن ذلك فقال: أما أبوك فلو كان أقر بالتوحيد فصمت وتصدقت عنه نفعه ذلك

«നിശ്ചയം അൽ ആസ് ഇബ്നു വാഇൽ ജാഹിലിയ്യത്തിൽ നൂറ് ഒട്ടകങ്ങളെ അറുക്കുവാൻ നേർച്ചയാക്കി, ഹിശാം ഇബ്നു അൽ ആസ് തന്റെ വിഹിതമായ അൻപത് ഒട്ടകങ്ങളെ അറുത്തു. അൻ അതിനെപ്പറ്റി നബി(സ)യോട് ചോദിച്ചു, അപ്പോൾ (നബി(സ)) പറഞ്ഞു: “എന്നാൽ നിന്റെ പിതാവ്, അയാൾ തൗഹീദ് അംഗീകരിക്കുകയും, അയാൾക്കുവേണ്ടി താങ്കൾ നോമ്പ് നോൽക്കുകയും സ്വദക്ഷ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് അയാൾക്ക് ഉപകാരപ്പെടുമായിരുന്നു» (ദാറകുത്നി. അൽബാനി ഹദീഥിനെ സ്വഹീഹ് ആയി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് ശരി ആണെങ്കിൽ... യഥാർത്ഥ മുസ്ലിമാണെങ്കിൽ ഒരുപാട് ഗുണം...

ജാബിർ ഇബ്നു അബ്ദുല്ലാഹ് (റ)വിൽ നിന്ന് നിവേദനം: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

«دَخَلَ النَّبِيُّ عَلَى أُمَّ مَعْبَدٍ حَائِطًا. فَقَالَ «يَا أُمَّ مَعْبَدٍ مَنْ غَرَسَ هَذَا النَّخْلَ؟ أَمْ مُسْلِمٌ أَمْ كَافِرٌ؟» فَقَالَتْ: بَلْ مُسْلِمٌ. قَالَ «فَلَا يَغْرِسُ الْمُسْلِمُ غَرْسًا، فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ وَلَا دَابَّةٌ وَلَا طَيْرٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»

“നബി (സ) ഉമ്മു മഅ്ബദിന്റെ തോട്ടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു, എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു: ഏ, ഉമ്മുമഅ്ബദ്, ആരാണ് ഈ ഈത്തപ്പനകൾ നട്ടത്, മുസ്ലിമോ അതല്ല കാഫിറോ? അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: അതെ, മുസ്ലിമാണ്. അപ്പോൾ (നബി(സ)) പറഞ്ഞു: ഒരു മനുഷ്യനോ, മൃഗമോ, പക്ഷിയോ തിന്നുന്ന രീതിയിൽ ഒരു മുസ്ലിം ഒരു ചെടി നട്ടുകയോ, ഒരു കൃഷിയിറക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, അത് അയാൾക്ക് അന്ത്യനാളിൽ ഒരു സ്വദക്ഷയായിട്ടല്ലാതെ» (മുസ്ലിം)

ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലായില്ലേ...

ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്, അതിൽ ന്യൂനത വരാതെ ഇരിക്കണമെങ്കിൽ അതിന് 7 ശർത്വുകൾ ഉള്ളതായി പൺഡിതൻമാർ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു...

അവ കൃത്യമായും പരിപൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊണ്ടു മനസിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം മാത്രമെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.... അവ എണ്ണിപ്പറയുകയോ മനപ്പാഠമാക്കുകയോ അല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്..

1, العلم (അറിവ്)

അറിവ് എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മേൽ പറയപ്പെട്ട നിഷേധവും സ്ഥിരീകരണവും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കലാണ്...

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹൻ എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുള്ള ആരാധനകൾ നിരർത്ഥകമാണെന്ന് അവൻ അംഗീകരിച്ചു പറയും. ഇല്ലെങ്കിൽ അവനിൽ അറിവ് ഉായിട്ടില്ല ജഹ്ൽ (അജ്ഞത) യാണ് ഉള്ളത്. ആരാധന അല്ലാഹുവിന് മാത്രമായിരിക്കണം എന്ന് അറിയാത്തവൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുള്ള ആരാധനകളും അനുവദനീയമാണ് എന്നായിരിക്കും മനസ്സിലാക്കുക. അല്ലാഹു

പറയുന്നത് കാണുക:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

“ആകയാൽ അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല എന്ന് നീ അറിയുക” (മുഹമ്മദ് 19) .

إِلَّا مَنْ شَدَّ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

“അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരൊഴികെ” (സുഖ്റൂഫ് 86).

അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉള്ള സാക്ഷ്യം മാത്രമേ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ... അല്ലാഹുവിനു പുറമേ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ ശുപാർശക്ക് അർഹരല്ല... തൗഹീദ് അറിഞ്ഞ് അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവർക്കാണ് ശുപാർശക്കുള്ള അധികാരം...

2, اليقين (ദ്യുവ വിശ്വാസം)

ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു ദ്യുവമായി അംഗീകരിക്കുന്നവൻ... പിന്നീട് സംശയമോ ഇടർച്ചയോ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല... അല്ലാഹുവല്ലാത്തവർക്കുള്ള ആരാധന ബാതിൽ ആണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കും... അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

“തീർച്ചയായും വിശ്വാസികൾ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനിലും വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീട് അതിൽ ഒട്ടും സംശയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാണ് (ഹുജ്റാത്ത് 15).

ഉറപ്പുണ്ടാകണം... അപ്പോഴാണ് തവക്കുൽ ഉണ്ടാവുക...

മദീനക്കടുത്തുള്ള അസാഫ് ഘോത്രം... നബി(സ)യുമായി യുദ്ധം ചെയ്തില്ല... ദാരിദ്ര്യം വന്നു... നബിയോട് വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ച് സഹായ ചോദിച്ചു... ഹുജ്റാത്തിലെ 14, 15 ആയത്തിറങ്ങി...

3, القبول (ഉൾക്കൊള്ളുക)

ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്ന മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും തന്റെ മനസാ വാചാ കർമ്മണാ അംഗീകരിക്കണം... അല്ലാഹുവും പ്രവാചകനും അറിയിച്ചുതന്നത് ഉൾക്കൊള്ളണം... അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا

“നിങ്ങൾ പറയുക അല്ലാഹുവിലും അവനിൽനിന്ന് അവതരിച്ചു കിട്ടിയതിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്” (അൽ ബഖറ :136)

മുഴുവൻ പ്രവാചകൻമാരെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്നു...

അംഗീകരിക്കുക എന്നതിന് എതിരാണ് ചിലത് മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുകയും മററുള്ളവ തള്ളുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതും.

അല്ലാഹു പറയുന്നു :

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً

“സത്യവിശ്വാസികളേ നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും കീഴ്വ ണക്കത്തിൽ (ഇസ്ലാമിൽ) പ്രവേശിക്കുക” (സൂറ: അൽ ബഖറ: 208) .

വേദക്കാരിൽ ചിലർ ഇസ്ലാമിലേക്ക് വന്നിട്ടും പഴയ നടപടികൾ തൗറാത്തിൽ നിന്നും... ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല... അപ്പോൾ ആയത്തിൽ തുടർന്ന് പറഞ്ഞു...

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

പക്ഷേ അധികമാളുകളും അസൂയയും അഹങ്കാരവും നിമിത്തം മുഴുവൻ സത്യവും ഉൾക്കൊള്ളാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല.

ചിലപ്പോൾ പ്രവാചകന്റെ സുന്നത്ത് ഉൾക്കൊള്ളാൻ തയ്യാറാകില്ല...

فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

“എന്നാൽ നിന്നെയല്ല അവർ നിഷേധിച്ചു തള്ളുന്നത് പക്ഷേ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയാണ് ആ അക്രമികൾ നിഷേധിക്കുന്നത്”(അൻആം 5:33).

അലി(റ) നിവേദനം... നബി(സ)യോട് അബൂജഹൽ... ഞങ്ങൾ നിന്നെയല്ല, നീ കൊണ്ടു വന്നതിനെയാണ് വ്യാജമാക്കുന്നത് (ഹാകിം)

ഉൾക്കൊള്ളാതിരിക്കുന്നത് القبول അപകടമാണ്... ചിലയാളുകൾക്ക് ചില ഹദീസുകളും ശിക്ഷയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നില്ല... പാന്റ് നെരിയാണിക്ക് താഴെ - ആദം നബി(അ)...

4, الانقياد (കീഴ്പ്പെടുക)

കലിമത്തുതൗഹീദ് ആവശ്യപ്പെടുന്ന മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ട് അവക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടു ജീവിക്കുകണം... പ്രവർത്തനത്തിൽ വേണം... ഒരാൾ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു

അറിയുകയും ദുഃഖിക്കുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു... അത് നടപ്പിലാക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ അതവന് ഉപകരിക്കുകയില്ല.

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ

“നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നാഥനിലേക്ക് താഴ്മയോടെ മടങ്ങുകയും അവന് കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്യുക” (സൂറ: സുമർ 54).

പശ്ചാത്തപിക്കാൻ അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നു... അവനു കീഴൊതുങ്ങി പശ്ചാത്തപിക്കുക.

ആഇശാ(റ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം: അവർ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ചോദിച്ചു:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ! ابْنُ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُطْعِمُ الْمَسْكِينِ، فَهَلْ ذَاكَ نَافِعُهُ؟
قَالَ: «لَا يَنْفَعُهُ. إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا: رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ»

“അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഇബ്നു ജുദ്ആൻ ജാഹിലിയ്യത്തിൽ കുടുംബബന്ധം ചേർത്തിരുന്നു, അഗതികൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു, അത് അയാൾക്ക് ഉപകരിക്കുമോ? (നബി(സ)) പറഞ്ഞു: അത് അയാൾക്ക് ഉപകാരപ്പെടുകയില്ല, കാരണം അയാൾ ഒരു ദിനം പോലും ‘എന്റെ നാഥാ പ്രതിഫലനാളിൽ എന്റെ തെറ്റുകൾ എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരണമേ’ എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല” (മുസ്ലിം)

അഹങ്കാരം വെടിഞ്ഞു പശ്ചാത്തപിക്കണം...

5, الصدق (സത്യപ്പെടുത്തൽ)

ഇത് മാത്രമാണ് സത്യം അതല്ലാത്തതൊന്നും സത്യമല്ല... അല്ലാഹുവും റസൂലും കൊണ്ടുവന്ന ഏത് കാര്യമായാലും അത് എല്ലാ നിലക്കും സത്യപ്പെടുത്തണം... അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിന് വേണ്ടി കഴിവുശേഷി വിനിയോഗിക്കണം... അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

“വിശ്വാസികളേ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും സത്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുക” (സൂറ: തൗബ 119)

തബൂക്ക് യുദ്ധം... കഅബ് ബിനു മാലിക്(റ)...

ഒരുക്കങ്ങൾ പിന്നോക്കം... യാത്രയിൽ പിന്നോക്കം...

വഴിമധ്യേ നബി(സ) അന്വേഷിച്ചു... സുഖസൗകര്യങ്ങൾ തടഞ്ഞുവെച്ചു... മുആദ് ബിനു ജബൽ(റ) പറഞ്ഞു അങ്ങനെ പറഞ്ഞതു ശരിയായില്ല...

80 ആളുകൾ നബിയോടു കാരണം പറയുന്നു...

കഅബ് ബിനു മാലിക്(റ) സത്യം പറഞ്ഞു... അല്ലാഹു തീരുമാനിക്കട്ടെ...

വഴിമധ്യേ വേറെ 2 ബദരീങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ... മുറാറത്ത് ബിനു റബീഅ(റ), ഹിലാൽ ഇബ്നു ഉമയ് (റ)...

പിതൃവ്യ പുത്രൻ സ്നേഹിതൻ അബൂ കത്താദ(റ)... സലാം മടക്കിയില്ല...

ഗസ്സാനിലെ രാജാവ് ക്ഷണിച്ചു...

54 ദിവസം കഴിഞ്ഞു... ഭാര്യയെ സമീപിക്കരുത് എന്ന് നബി(സ)...

ഹിലാൽ ഇബ്നു ഉമയ്യിന്റെ(റ) ഭാര്യ ഭൃതിവേലക്ക് അനുവാദം ചോദിച്ചു...

10 ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞു... അല്ലാഹു തൗബ സ്വീകരിക്കുന്നു... സുബ്ഹിക്ക് നബി(സ) പറഞ്ഞു...

കഅബ് ബിനു മാലിക്(റ) പിന്നെ കളവ് പറഞ്ഞില്ല... തൗബയുടെ പൂർത്തീകരണം.. അല്ലാഹു ആയത്തിറക്കി... അല്ലാഹുവിനെ സത്യപ്പെടുത്തി...

6, الإِخْلَاصُ (ആത്മാർത്ഥത)

വാക്കുകളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കാംക്ഷിക്കണം. ആത്മാർത്ഥതയാടെയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുക...

പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ലോകമാന്യതയോ പ്രശസ്തിയോ മറ്റ് വ്യക്തിപരമോ സംഘടനാപരമോ ആയ ഏതെങ്കിലും ലക്ഷ്യമോ കടന്ന് കൂടിയാൽ അത് ഫലവത്താവുകയില്ല.

وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

“കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാക്കിക്കൊടുത്ത് ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരായി അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കാനുവേണ്ടി അവർ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല” (സൂറ: ബയ്യിന: 5) .

ആത്മാർത്ഥത നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉപകാരപ്പെടുന്നതല്ല . അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنِّ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا

“അവർ പ്രവർത്തിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നേരെ നാം തിരിയുകയും നാം അതിനെ വിതറപ്പെട്ട പൊടിപടല ഉള്ളപ്പോലെ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്” (സൂറ: ഫുർഖാൻ 23)

അതുകൊണ്ടാണ് അവിശ്വാസികൾക്ക് പരലോകത്തിൽ ഒന്നും ഇല്ലാത്തത്...

7, الْحُبَّةُ (സ്നേഹം)

അധികം സ്നേഹിക്കുന്നത് താൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കലിമത്തിനേയും അത് അവനോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെയുമായിരിക്കണം.

അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവൻ ഏറ്റവുമധികം സ്നേഹിക്കുക അല്ലാഹുവിനെയും...

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

“(നബിയെ), പറയുക: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ പിൻതുടരുക, എങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരികയും ചെയ്യുന്നതാണ് ” (ആലു ഇംറാൻ 31)

വെറുപ്പ് അല്ലാഹുവും റസൂലും വെറുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളോടുമായിരിക്കും...

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

“അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ അവർ വെറുത്തുകളഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ അവൻ നിഷ്ഫലമാക്കിക്കളഞ്ഞു” (മുഹമ്മദ്: 9).

പ്രവാചകൻ(സ)യോടും വിശ്വാസികളോടും വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കലും അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കലും പാടില്ല.

മറക്കരുത്... പ്രവാചകൻ(സ) പറഞ്ഞു...

«فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ»

‘നിശ്ചയം അല്ലാഹു, ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്ന് പറയുകയും അതിലൂടെ അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്ഹ് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തവരെ നരകത്തിന് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു’ (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

അല്ലാഹു നമ്മെ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുമാറാകട്ടെ...